

ผลการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Use of Storyline Teaching Technique to Promote Reading Comprehension of Prathomsuksa 4 Students

จินตนา ชานวงษ์สนิก*¹ ชฎาภรณ์ หานพรี²
Jintana Chanwongsanit*¹ Chadaporn Hanpree²

chan.jintana22@gmail.com*

ส่งบทความ 16 กรกฎาคม 2568 แก้ไข 10 ตุลาคม 2568 ตอรับ 14 ตุลาคม 2568
Received: July 16, 2025 Revised: October 10, 2025 Accepted: October 14, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1ESC (Enrichment Science Classroom) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ได้มาโดยใช้การเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ชนิดปรนัย แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยในการอ่านจับใจความสำคัญ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) มีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมากที่สุด ($M=4.80$, $S.D.=8.94$)

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความสำคัญ, ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน, การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author)

¹⁻² โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม)

¹⁻² Mahasarakham University Demonstration School (Elementary Division)

Abstract

This research, titled “The Use of Storyline Teaching Technique to Promote Reading Comprehension of Prathomsuksa 4 Students,” aimed 1) to compare the reading comprehension achievement of Prathomsuksa 4 students before and after learning with the Storyline teaching technique, and 2) to investigate the satisfaction of Prathomsuksa 4 students with learning management through the Storyline teaching technique. The sample consisted of 25 Prathomsuksa 4/1 ESC (Enrichment Science Classroom) students from Mahasarakham University Demonstration School (Elementary) in the academic year 2023, obtained through cluster random sampling. The research instruments comprised a 3-item multiple-choice assessment for reading comprehension achievement and a 10-item satisfaction questionnaire concerning the utilisation of the Storyline teaching technique. The statistical methods employed for data analysis included percentages, means, standard deviations, and the dependent sample t-test.

The research findings revealed the following:

1. A comparison of students’ reading comprehension scores before and after implementing the Storyline teaching method revealed that the mean score on the post-test for reading comprehension was significantly higher than that of the pre-test at the 0.05 level.
2. Students who received learning management using the Storyline teaching technique exhibited the highest level of satisfaction with their learning, with an average mean score of 4.80.

Keywords: Reading Comprehension, Reading Comprehension Achievement, Storyline Method

บทนำ

ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีบทบาทอย่างมากต่อการดำรงชีวิต ทั้งในช่วงวัยเรียนและภายหลังเข้าสู่การทำงาน การอ่านที่มีประสิทธิภาพมิได้หมายถึงเพียงการอ่านออกเสียงหรือสะกดคำได้ถูกต้อง แต่รวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์สาระสำคัญ แยกแยะข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น และตีความเจตนาของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน (จิรวัดณ์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ, 2556)

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาจากการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) พบว่า นักเรียนยังคงประสบปัญหาในการอ่านเพื่อจับใจความ การไม่เข้าใจข้อความที่อ่าน และไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยเฉพาะเมื่อประโยคมีโครงสร้างซับซ้อน ส่งผลให้การเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ลดประสิทธิภาพลงตามไปด้วย

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการนำเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เทคนิคดังกล่าวเป็นแนวทางที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยผู้เรียนมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมตามโครงเรื่องที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 และสาระที่ 5 มาตรฐาน ท 5.1 ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อสร้างความรู้และความคิดเห็น ตลอดจนรู้จักนำวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งการออกแบบบทเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนโดยครู เพื่อให้เป็นไปตามเส้นทางของการเดินเรื่อง นักเรียนจะได้สร้างสรรค์และพัฒนาไปตามเรื่องบนเส้นทางเดินเรื่อง โดยมีจุดเน้นที่ความรู้และเนื้อหาหลักสูตร อีกทั้งได้ฝึกทักษะและผลิตชิ้นงานสตอรีไลน์ ไม่เพียงแต่ให้ความรู้และทักษะเท่านั้น แต่ยังให้ความรู้ลึกและประสบการณ์ที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์เป็นการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตจริงผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง และคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในทางที่ดี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง การมีส่วนร่วมวิธีดังกล่าวเป็นผลการค้นพบของสติฟ เบลล์ และแฮลลี ฮาร์ดเนส (Bell & Harkness, 2004)

ดงงานวิจัยจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ นิธิวรรณ นุชน้อย (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ที่มีต่อทักษะการใช้ภาษาไทยและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, วรมณี ไชยคำมิ่ง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Story line และ ศศิธร พิสิฐ และไพลิน อินคำ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปิปรกรณำ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story Line) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ยังตอบสนองต่อแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555) ที่เสนอให้ครูเปลี่ยนบทบาทจาก “ผู้ถ่ายทอด” มาเป็น “โค้ช” ที่คอยสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการคิดเป็น ทำเป็น และเรียนรู้ตลอดชีวิต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ อันจะนำไปสู่การอ่านในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline)

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 129 คน จาก 4 ห้อง

ตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ESC (Enrichment Science Classroom) จำนวน 25 คน ได้มาโดยใช้การเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบไปด้วยบทที่ 13 อย่างนี้ดีควรทำ, บทที่ 14 กระดาษนี้มีที่มา, บทที่ 15 รักที่คุ้มภัย และบทที่ 16 ธรรมชาตินี้มีคุณ

ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ต้นแปรต้น ได้แก่ เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story Line)

ตัวแปรตาม ได้แก่ การอ่านจับใจความสำคัญ และความพึงพอใจของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือสำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมรวม 10 ชั่วโมง รวมทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อย่างนี้ดีควรทำ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง กระดาษนี้มีที่มา ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง รักที่คุ้มภัย ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ธรรมชาตินี้มีคุณ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

แต่ละแผนออกแบบให้เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และมุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านการเรียนรู้จากบริบทเรื่องราวที่มีความหมายคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่าค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

มีค่าตั้งแต่ 4.33 ถึง 4.67 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.57 ซึ่งสะท้อนว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านการอ่านจับใจความสำคัญแบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จัดทำในรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนในการวิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญจากข้อความที่อ่าน และคัดเลือกไว้ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบได้รับการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และจากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) พบว่า มีข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00 จากนั้นได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน ผลการวิเคราะห์ค่าเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ความยากง่าย (P) อยู่ในช่วง 0.53 ถึง 0.77 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.25 ถึง 0.61 สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คำนวณโดยวิธีของโลเวต (Lovett) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.64

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) มีจำนวน 10 ข้อ และออกแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00

ขั้นตอนการทําวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ และขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียน ตัวอย่าง จำนวน 25 คน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียน จำนวน 30 คน ใช้เวลา 60 นาที

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับ นักเรียน จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 10 ชั่วโมง โดยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ไปทีละแผน พร้อมบันทึกคะแนนเก็บไว้อย่างเป็นระบบ จนครบทุกแผน ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ สตอรี่ไลน์ โดยมีขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม เป็นขั้นเตรียม ความพร้อมให้ผู้เรียน แนะนำวิธีการเรียนแบบสตอรี่ไลน์ ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อหรือหัวเรื่อง
2. กำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง โดย คำนึงถึงองค์ประกอบ คือ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิต และ เหตุการณ์

3. ตั้งคำถามหลักหรือคำถามสำคัญ ที่เชื่อมโยงการดำเนินเรื่องในแต่ละองค์ประกอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นขั้นที่ผู้เรียนดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยแบ่ง เป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การสร้างฉาก (Setting the Scene) เป็นการกำหนดเวลาของเรื่องราวว่า อยู่ใน ช่วงเวลาใด และกำหนดสถานที่ในเรื่องว่า เกิดขึ้น ณ ที่ใด

องค์ประกอบที่ 2 การสร้างตัวละคร (Character) เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับฉากหรือเหตุการณ์

องค์ประกอบที่ 3 การกำหนดวิถีชีวิต (A Way of Life) เป็นการดำเนินชีวิต ดำเนินเรื่องราวของ ตัวละครในเรื่องนั้น ๆ

องค์ประกอบที่ 4 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (Events) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ตัวละครต้อง เผชิญ

ขั้นที่ 3 ขั้นอภิปราย ผู้เรียนออกมา อภิปรายหรือสรุปเล่าเรื่องเพื่อนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปหรือประเมินผล ผู้เรียน สรุปกิจกรรมในทุกขั้นตอน คือ การตอบคำถาม นำการ ปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม และการนำเสนอผลงานของกลุ่ม

4. นักเรียนตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน จับใจความซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ความพึงใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ หลังเรียนครบ 10 ชั่วโมง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน จับใจความสำคัญ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Sample (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ (Storyline) เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนก่อนและหลัง เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 19.56 คะแนน ขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น เป็น 24.60 คะแนน เมื่อนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test แบบกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent Samples t-test) พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสตอรี่ไลน์ สูงกว่า ค่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาทักษะ การอ่านจับใจความของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเฉลี่ย (M)	S.D.	T	Sig
ก่อนเรียน	25	19.56	2.26	14.70	.000
หลังเรียน	25	24.60	1.19		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) มีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.94 โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 4 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันจำเนื้อหาได้ง่าย (M=5.00, S.D.=13.86) รองลงมา คือ ข้อที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับวิชาอื่น ๆ ได้ (M=5.00, S.D.=13.86) และข้อที่ 6 ฉันมีความภูมิใจในผลงานของตนเอง (M= 4.88, S.D.=11.36) ดังรายละเอียดตามตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline)

รายการประเมิน	M	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. กิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย มีการสรุปเนื้อหาความรู้ได้ชัดเจน	4.58	7.81	มากที่สุด
2. ฉันได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้	4.79	9.85	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันเข้าใจการอ่านจับใจความสำคัญ	4.83	10.58	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันจำเนื้อหาได้ง่าย	5.00	13.86	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันได้เรียนรู้และฝึกอ่านจับใจความด้วยตนเอง	4.67	8.72	มากที่สุด
6. ฉันมีความภูมิใจในผลงานของตนเอง	4.88	11.36	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายทำให้ฉันไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้	4.63	9.85	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้สร้างความสนใจในการเรียนของฉัน	4.88	11.36	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันเรียนเก่ง	4.71	8.54	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับวิชาอื่น ๆ ได้	5.00	13.86	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	8.94	มากที่สุด

อภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 19.56 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.60 คะแนน ทั้งนี้การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และสังเคราะห์ขั้นตอนวิธีการจากแหล่งข้อมูลรวมถึงงานวิจัย ซึ่งการสอนด้วยเทคนิคสตอรีไลน์ เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติการครูเปิดโอกาสให้นักเรียน

ตอบคำถามอย่างหลากหลายจากคำถามนำในแต่ละองค์ประกอบของสตอรีไลน์ (Storyline) ซึ่งจัดขึ้นทั้งหมด 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง อีกทั้งยังจัดกิจกรรมที่หลากหลายและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์จากการใช้ภาพประกอบเรื่องราวทำให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ในการสรุปใจความสำคัญได้มากขึ้น การจัดการเรียนรู้ในลักษณะของการบูรณาการทั้ง 4 องค์ประกอบ อันจะทำให้ให้นักเรียนสามารถเขียนรายละเอียดจากภาพให้เป็นเรื่องราวได้อย่างมีสาระสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรมณี ไชยคำมิ่ง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Story line พบว่า พบว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนกับหลังเรียน เฉลี่ยก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผลงานของศศิธร พิทักษ์ และ ไพสิน อินคำ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิต อิศปกรณา โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story Line) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรักษ์ บุญนะ และ ทรงภพ ขุนมธูรส (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการด้วยการเรียนรู้แบบประสบการณ์ร่วมกับ “เทคนิคสร้างสรรค์งานเขียนแบบสตอรีไลน์” นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 การพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของของ ศิริเพชร มีไชโย และ อ้อมธจิต เป้นศรี (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาดาออกนิจัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) มีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการใช้ภาพประกอบเรื่องราวรวมทั้งการผูกเรื่องโดยใช้คำถามนำ เช่น เรื่อง อย่างนี้ดีควรทำ คำถามนำ “นักเรียนรู้จักศาสนาใดบ้าง, ศาสนานั้นเป็นอย่างไร, สถานที่ที่ตัวละครกระทำสิ่งนั้นคือที่ใด, ตัวละครที่อยู่ในฉากนั้นมีกี่คน

ใครบ้าง, การดำเนินชีวิตของตัวละครสะท้อนอะไร และเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นบ้าง” เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tomasz (2014) ได้ศึกษาเรื่อง การเพิ่มแรงจูงใจภายในของผู้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ ผลการศึกษา พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและเกิดพลิตเพลิน การรับรู้ทางเลือกและการรับรู้ความสามารถ และผลกระทบด้านลบต่อแรงกดดันหรือแรงตึงตัวซึ่งทำให้แรงจูงใจภายในลดลง อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความคิดสร้างสรรค์และเพิ่มความรู้สึกแห่งความสำเร็จ อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Orehaq (2017) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนผู้เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการสังเกต พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริเพชร มีไชโย และอ้อมธจิต เป้นศรี (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาดาออกนิจัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line) ครูผู้สอนสามารถนำไปต่อยอดกับรายวิชาอื่น ๆ ที่ตนเองสอนอยู่ได้ และปรับเนื้อหา รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทของรายวิชานั้น ๆ

1.2 ครูผู้สอนที่ทำการสอนไม่ควรเร่งรีบนักเรียนจนเกินไป ควรกำหนดเวลาและให้โอกาสนักเรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลตามสภาพจริง โดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่มีอยู่เป็นตัวช่วยในการขับเคลื่อนเนื้อหาสาระได้เป็นอย่างดี

1.3 การนำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรที่จะศึกษา ค้นคว้าและทำความเข้าใจขั้นตอนการสอนอย่างละเอียด เช่น การผูกเรื่อง การตั้งคำถามนำการจัดกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรดำเนินการวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Storyline) กับเทคนิคการจัดการเรียนรู้อื่น เช่น การใช้แผนภาพความคิด (Mind Mapping), การจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง BBL (Brain-Based Learning) หรือ 4MAT System

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยแวดล้อมหรือเงื่อนไข

ต่าง ๆ ที่อาจส่งผลต่อผลลัพธ์ของการเรียนรู้ เช่น ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมที่อาจไม่เพียงพอ ความพร้อมของนักเรียนในด้านพื้นฐานทางภาษา ระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ตลอดจนบริบทของห้องเรียนหรือสื่อประกอบการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรวรรณ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. โอเดียนสโตร์.
- จิราภา อีระธาดา และสุชาวดี เกษมณี. (2564). การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ วิชาภาษาไทย เรื่อง สามก๊ก ตอนกวนอูไปรับราชการกับโจโฉ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 16(1), 114-123. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/view/248104>
- นิธิวรรณ นุชน้อย. (2560). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ที่มีต่อทักษะการใช้ภาษาไทยและเจตคติ ต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับพิมพ์ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- รวมณี ไชยคำมิ่ง. (2561). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Story line*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับพิมพ์ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- ศศิธร พิสิก และไพลิน อินคำ. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปิกรณำ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรีไลน์ (Story Line) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยพะเยา. *วารสารสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*, 12(1), 1-12. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/GRAURU/article/view/254350>
- ศิริเพชร มีไชโย และอ้อมจิด เป้นศรี. (2566). *การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการสอน แบบสตอรีไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาดาคกอนิชั่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับพิมพ์ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.ตัวชี้วัดและสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

อภิรักษ์ บุญนะ และทรงภพ ชูนมธูรส. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการด้วยการเรียนรู้แบบประสบการณ์ร่วมกับ “เทคนิคสร้างสรรค์งานเขียนแบบสตอรี่ไลน์” (ป.6). [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Bell, S., & Harkness, S. (2004). The Storyline approach: Workshop in Thailand. Faculty of Education, Chiang Mai University.

Orehag, J. (2017). *Space Adventure : The storyline Method and Young English Language Learners' Motivation*. University of Gävle.

Tomasz, R. (2014). *Enhancing learners' intrinsic motivation. The impact of the Storyline method*, Koninskie Studia Jezykowe, 2(2) : 143-162. <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=516081>